

Op kerstavond 2020 was daar opeens een verlossend akkoord tussen de Europese Unie (EU) en het Verenigd Koninkrijk (VK). De scheiding heeft plaatsgevonden zonder het schadelijke no-deal-scenario. Dat is winst voor mensen aan beide kanten van het Kanaal. De financiële markten lijken echter vergeten tijdens de onderhandeling over de Brexit-deal. Daardoor is er veel onzeker voor Nederlandse beleggers die gebruikmaken van dienstverlening vanuit het VK. Een overzicht van de huidige situatie.

# Grote onduidelijkheid

## GEVOLGEN BREXIT-DEAL VOOR BELEGGERS

**D**e Brexit-deal is een handels- en samenwerkingsovereenkomst. Dat betekent dat beide partijen allerhande behoorlijk gedetailleerde regels hebben vastgesteld voor diverse sectoren en verschillende onderwerpen. Het is een soort raamwerk. Daardoor zijn overeengekomen regels voor marktdeelnemers uit het VK in alle lidstaten van de EU gelijk, behoudens uitzonderingen. Dat geldt echter niet voor de financiële markten. Daarvoor is maar een betrekkelijk beperkt raamwerk gecreëerd, wat betekent dat voor iedere EU-lidstaat andere, zeer specifieke, voorwaarden kunnen gelden. Een voorbeeld hiervan is dat alleen als het VK toestaat dat Italiaanse beleggers meer dan 49 procent in een uitgeverij in het VK mogen bezitten, Italië onder dezelfde voorwaarden toestaat dat beleggers uit het VK meer dan 49

procent in een Italiaanse uitgeverij mogen bezitten. Dit is een beperking voor beleggers op een wel heel bijzonder onderwerp. En zo zijn er meer afzonderlijke regelingen.

### GEEN EQUIVALENTIE

Dergelijke afzonderlijke regelingen komen door het ontbreken van een equivalentie-bepaling: daarin worden de regels voor de financiële markt van het VK gelijkwaardig geacht aan de Europese regels. Een aanbieder die voldoet aan een van beide kan dan in allebei de markten actief zijn.

Het VK heeft al besloten deze status aan de EU te geven. Europese financiële instellingen kunnen dus wel actief zijn op de Engelse markt zonder een nieuwe vergunning aan te vragen. Andersom is dat nog niet het geval. Er vinden hierdoor vier belangrijke veranderingen plaats waarvan de gevolgen merkbaar zijn voor Nederlandse beleggers:

**BIJNA ALLE  
ENGELSE  
BROKERS EN  
VERMOGENS-  
BEHEERDERS  
HEBBEN EEN  
VERGUNNING IN  
EEN EU-  
LIDSTAAT  
AANGEVRAAGD**

**1.** Het **EU-paspoort** voor beleggingsdienstverlening is komen te vervallen. Dat is de reden dat bijna alle Engelse brokers en vermogensbeheerders een vergunning in een EU-Lidstaat hebben aangevraagd. Zonder zo'n vergunning mogen ze geen nieuwe beleggers aantrekken of handelen. EU-lidstaten die daarbij in trek zijn: Ierland, Luxemburg en Nederland. Dit vanwege de bestaande flexibele financiële regelgeving of het fiscale regime. Vooralsnog kunnen bestaande klanten nog wel via een dienstverlener uit het VK beleggen. Ook productontwikkelaars hebben een vergunning in een EU-lidstaat moeten aanvragen om alsnog een paspoort te krijgen. Het is voor de Nederlandse belegger met een broker in het VK zaak de portefeuille door te lichten om te bezien of nog steeds in alle producten kan worden gehandeld.